Decyzja Izby Odwoławczej: Oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: Błędne pod względem prawnym zastosowanie art. 7 ust. 1 lit. f) rozporządzenia nr 207/2009 ([1]) w związku z art. 7 ust. 2 tego rozporządzenia, ponieważ zgłoszony znak towarowy nie jest sprzeczny z dobrymi obyczajami.

([1]) Rozporządzenie Rady (WE) z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. L 78, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 31 grudnia 2009 r. — In 't Veld przeciwko Radzie

(Sprawa T-529/09)

(2010/C 80/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sophie in 't Veld (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci O. Brouwer i J. Blockx)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady odmawiającej pełnego dostępu do dokumentu 11897/09;

— obciążenie Rady kosztami postępowania, w tym kosztami poniesionymi przez interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi na podstawie niniejszej skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Rady z dnia 8 września 2009 r. oddalającej jej wniosek, złożony na podstawie rozporządzenia nr 1049/2001 ([1]), o pełny dostęp do dokumentu 11897/09 stanowiącego opinię służb prawnych Rady na temat podstawy prawnej „Zalecenia Komisji dla Rady dotyczącego upoważnienia do rozpoczęcia negocjacji pomiędzy Unią Europejską a Stanami Zjednoczonymi Ameryki celem zawarcia umowy międzynarodowej o udostępnieniu departamentowi skarbu Stanów Zjednoczonych danych z komunikatów finansowych w ramach zapobiegania terroryzmowi i finansowaniu terroryzmu oraz walki z tym zjawiskiem". Rada przekazała skarżącej wersję skróconą dokumentu 11897/09, z usuniętymi fragmentami, które zdaniem skarżącej, umożliwiłyby jej zapoznanie się z podstawą analizy służb prawnych.

Skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, ponieważ narusza ona zasady dostępu do dokumentów wymienionych w rozporządzeniu nr 1049/2001.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja została niesłusznie oparta na art. 4 ust. 1 lit. a) tiret trzecie rozporządzenia nr 1049/2001 (ochrona stosunków międzynarodowych), ponieważ Rada nie wykazała jak pełne upowszechnienie dokumentu 11897/09 podważałoby ochronę interesu ogólnego w kontekście ochrony stosunków międzynarodowych Unii Europejskiej.

Po drugie, skarżąca twierdzi, że zaskarżona decyzja została oparta na błędnej wykładni art. 4 ust. 2 rozporządzenia nr 1049/2001 (ochrona porady prawnej), ponieważ wyjątek ten nie znajduje zastosowania do dokumentu 11897/09, gdyż jego pełne upowszechnienie nie naruszyłoby ochrony procedur sadowych czy porady prawnej i ponieważ istnieje wyższy interes ogólny w pełnym udostępnieniu dokumentu 11897/09 opinii publicznej.

Pomocniczo, gdyby Sąd miał uznać, że ww. wyjątki znajdują zastosowanie względem dokumentu 11897/09, skarżąca podnosi, że Rada źle zastosowała art. 4 ust. 6 rozporządzenia nr 1049/2001, ponieważ usunęła z dokumentu 11897/09 więcej informacji niż było to konieczne.

Skarżąca podnosi wreszcie, że Rada naruszyła obowiązek uzasadnienia zaskarżonej decyzji.

([1]) Rozporządzenie (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 maja 2001 r. w sprawie publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, Dz. U. 2001 L 45.